

[Tastesen]

men på den anden side bør vi selvfølgelig gøre systemet bedre, hvis det er muligt.

Vi kan i socialdemokratiet godt tilslutte os, at ministeren nedsætter et sådant arbejdsudvalg, som det er nævnt her, som skal vurdere, om vi kan opnå en endnu større grad af sikkerhed i de første led i skattesystemet. Det er muligt, at der er brug for en bedre juridisk lovforklaring på et tidligere tidspunkt, end det nu er tilfældet. Men jeg vil gerne fremhæve så stærkt som muligt – og jeg kan forstå på hr. Anders Poulsen, at det er han enig med os i – at vi ikke på nogen måde skal svække det folkelige element, som udgøres af vores ligningskommissions medlemmer i første led.

Jeg er klar over, at hr. Anders Poulsen og partiet venstre har et videregående sigte med denne forespørgselsdebat. Det kommer bl. a. til udtryk derved, at partiet har genfremsat et lovforslag fra sidste samling om fradrag for udgifter til bistand i skattesager. Vi mener nu ikke i socialdemokratiet, at vi styrker retssikkerheden i skattesystemet ved at indføre retten til nye fradrag. Hvis vi vedtog venstres lovforslag, så ville det netop være et eksempel på en lov, som kan give anledning til megen fortolkningstvivl med hensyn til, hvor grænsen skal drages for de mennesker, som får ret til fradrag. Det er nemlig sådan, at hver gang vi her i folketinget vedtager paragraffer med bløde formuleringer, så giver det anledning til usikkerhed, og hvis jeg forstår venstre rigtigt, så vil partiet gå den modsatte vej, nemlig styrke retssikkerheden. Men de virkelig syndige og skyldige er jo os, hver eneste gang vi laver nogle lovparagraffer, som det bliver svært at fortolke. Jeg synes, at det lovforslag, venstre har fremsat, er et godt eksempel på, at vi derved kan komme ind i en blindgyde, som skaber flere problemer. Jeg må derfor afvise, at problemerne skal klares gennem fradrag i indkomstskatten.

Derimod har jeg med tilfredshed konstateret, at ministeren har lovet at vurdere, om man kan styrke forvaltningselementet. Om det skal ske ved en egentlig forvaltningslov, således som jeg mener man har det i Norge og Sverige, skal jeg ikke kunne sige i øjeblikket, men der har været overvejelser i denne forbindelse, og det er måske en ting, der yderligere skal overvejes.

Hvis jeg skal pege på det, jeg vil kalde den vigtigste vurdering i forbindelse med

retssikkerheden i vort skattesystem – og så er der en politisk vurdering, som ligger på et lidt andet felt – så må det blive den usikkerhed for borgerne, der ligger i, at vi har et skattesystem, som på mange måder bliver mere og mere skævt, fordi svælget mellem det, der hedder bruttoindkomst, og det, der bliver tilbage som skattepligtig indkomst, bliver større fra år til år. Jeg mener, at svælget voksede med 4 mia kr. fra 1977 til 1978. Heri ligger, at de mennesker, som ingen mulighed har for at udnytte fradrag på den ene eller anden måde, strammes i beskattningen til fordel for de mennesker, som af forskellige grunde har muligheder for at få fradrag i vort skattesystem. Her ligger vel i virkeligheden det alvorligste problem, som vi politikere burde tage fat på, og denne del af retssikkerheden burde partiet venstre interessere sig lidt mere for, så gik det måske noget bedre.

Men befolkningen skal naturligvis i det system, vi har, behandles korrekt efter de love, som vi politikere i fællesskab har ansvaret for, og derfor bør vi sige tak til ministeren for den redegørelse, vi har fået. Den retssikkerhed, som vi har, vil vi gerne være med til at give øget værdi, og vi håber, at det udvalg, ministeren nu vil nedsætte, kommer frem til brugbare resultater. Den største indsats kan vi, der beskæftiger os med skattepolitik i folketinget, øve ved at gøre skattelovene mere enkle og lettere forståelige, men det er jo det, der er så vanskeligt, for der er i hundredvis af hensyn, der skal tages. Vi kan jo love hinanden ved denne debat, at vi i fremtiden vil søge at undgå en alt for kompliceret lovgivning.

Hagen Hagensen (KF):

Retssikkerheden i beskattningen er ikke, som den bør være. Det skyldes først og fremmest en utidssvarende lovgivning, hvor vi i årenes løb har sat lap på lap og overladt hullernes udfyldning til forskrifter og afgørelser. Vi har også for mange og skiftende love fra det ene år til det andet. Vi mangler den forenkling, som vi mange gange hver for sig har peget på, men aldrig har fået gennemført i vort skattesystem. Skattesystemet er uoverskueligt for den, der skal betale skatterne, og også for deres sagkyndige hjælpere. Skatetrykket har været stigende og er stadig stigende, og det understreger nødvendigheden